

Guvernul „taie” subvențiile

Intr-o declarație făcută publică, domnul prim ministru Nicolae Văcăroiu anunță că, din luna mai a acestui an, Guvernul nu va mai acorda subvenții pentru produsele de bază, prețurile acestora urmând să cunoască o nouă majorare, ce va fi compensată de indexările de rigoare. Această renunțare la subvenții pentru anumite grupe de produse, precum și introducerea taxei

pe valoarea adăugată, prevăzută a se aplica cu luna iunie, constituie, potrivit părerii premierului român, momente esențiale ale continuării reformei, de tranziție spre economia de piață, momente ce trebuie înțelese și sprijinite de populația României. Bine, bine domnule Văcăroiu, dar tot pe seama buzunarului nostru trebuie să se facă totul?

Valea Jiului, în atenția noului prefect

Miercuri, 10 februarie, la numai trei zile de la instalarea în funcție, noul prefect al județului Hunedoara, dl. ing. Georgetal Raican a întreprins o deplasare în Valea Jiului, unde a purtat discuții asupra principalelor probleme economice și sociale ale municipiului. La Regia Autonomă a Hulei, împreună cu conducerea Regiei și reprezentanții ai Ligii sindicatelor miniere, au fost analizate, în cadrul unei prime discuții de informare, probleme de dezvoltare a extracției cărbunelui și unele probleme sociale privind condițiile de viață ale minerilor. La Primăria municipiului Petroșani interesul noului prefect s-a îndreptat spre măsurile ce trebuie întreprinse de Poliția municipală pentru îmbunătățirea ordinii, reducerea infracțiunilor, combaterea manifestărilor antisociale. Au fost atenționate conducerea RAGCI și Societății Comerciale „Spicul”, ambele din Petroșani, pentru a lua măsuri de îmbunătățire a prestațiilor

ZORIANOI

COTIDIAN DE OPINII ȘI INFORMAȚII. APARE ÎN VALEA JIULUI

ANUL V, NR. 813

VINERI, 12 FEBRUARIE 1993

4 PAGINI — 15 LEI

Redactor șef:
Mircea BUJORESCU

A CUI E TALPA ?

Mai întâi a trebuit să vină cineva din afara Televiziunii — este vorba de dl. Ilie Șerbănescu, redactorul șef al revistei „Expres” — pentru ca, în fine, și din studiourile respective instituții să se audă ceva despre un fapt tratat pe prima pagină de către majoritatea ziarelor: convocarea la Procuratură a doamnei Doina Cornea. Până în acel moment, știrea cu pricina a fost, probabil, considerată de redactorii de la „Actualități” ca fiind ne semnificativă. În consecință, dumnealor au excelat în a ne bombarda tuburile electronice proprietate personală cu informații și imagini care de care mai jalnice, primite de la corespondenții județeni.

Nici dl. Paul Everac, care își poartă barba la Ilici cam de vreo lună pe culoarele principalului (deocamdată) post național de televiziune, n-a catadicsit să scoată o vorbă despre acest subiect. Mai ales că, așa cum mărturisea la puțin timp de la ungerea sa în postul pe care-l ocupă, își dorea comentariile ceva în genul celor ale d-lui Stoișescu — Stinișoară de la „Europa liberă”. Dar după cum s-a putut observa, dl. dramaturg nu s-a ridicat nici măcar până la șiretul de la pantofii acestuia din urmă. Chiar de la primul speech, mulți telespectatori au rămas dezamăgiți. Și nu doar atât. Acestui sentiment i s-a mai adăugat un altul: acela de indignare. Nu trebuie să te muncești mult pentru a-ți da seama a cui tobă o bate dl. Everac. În orice caz, cei care l-au

propulsat la etajul unsprezece al Televiziunii pot fi mindri de achiziția lor. Proaspătul președinte este un toboșar de nădejde. E precum piesele sale de teatru.

Reacția firească vis-a-vis de cazul celei aflate, după Revoluție, la poziția numărul unu pe lista CNFSN a venit după sosirea delegației de parlamentari care ne-a reprezentat la Strasbourg. Respectiv din partea șefului acesteia, dl. senator Florea Dușă. Referitor la convocarea d-nei Cornea, domnia sa a numit-o ca fiind „o întâmplare neîntimplătoare”. Direct, fără ocolișuri, fără ascunzișuri. Este, trebuie să recunoaștem, un act de curaj al unui senator din rândurile FDSN. Un punct de vedere care, făcut public, îl ridică mai sus cu câteva trepte față de colegii dumnealor de partid. În plus, același senator n-a evitat să critice și ingerințele noului ștab al televiziunii în programele politice din emisiunile minorităților.

Să deducem de aici că, aflindu-te „afară” sesizezi mai lesne ceea ce se petrece în țară? Poate că da. Mai ales că, nefiind într-un voiaj de plăcere, ci într-o misiune de o importanță vitală pentru țară, intri în contact cu persoane care cunosc exact ceea ce se petrece aici. De această dată nu mai poate fi invocată scuza mereu repetată că fel și fel de „alții pun talpe” mersului nostru victorios înainte. Cel care pune talpe se află aici. Rămân de văzut cine este.

Gheorghe OLTEANU

Sîmbăta, Martorii lui Iehova și cei ai lui Wiborova ies buluc în stradă

Sîmbăta de sîmbătă, toți acești cucernici ies buluc pe străzile Vulcanului. Te lovești la fiecare pas de ei. Uneori nici nu-i mai deosebești, într-atît de multe asemănări există între ei. În primul rînd și unii și alții au cel puțin o casă de adunare. Primii se adună, dar nu mai ridică mîna la gură, pentru că și-au pierdut de mult capul. Cei din urmă au relații intime cu Divinitatea lor imbuteliată, numită Wiborova. O iau în mînă, o duc la gură și o pupă pînă cînd aceasta oftează. Ea pătrunde în ei, urcîndu-li-se la cap.

Și unii și alții se clatină și acostează trecătorii. Primii, pentru că vor să le dea ceva de ciuit, ceilalți pentru că au „ciuit” deja ceva. Toți sînt mîncători de ceață. Toți încep să-și pledeze cauza de la orele 6 dimineața, cînd mai este încă ceață, pe care o „mînîncă” tot deschizînd și închizînd gura în timpul pledoariei.

Locul de adunare al Martorilor lui Wiborova sînt circiurile și bărulețele. În mod sigur este secta stăpînită de cea mai mare sete și care are cel mai mare număr de prozeliti. Ei se au, într-adevăr, ca frații: la despărțire, în fața circiurii, se pupă întotdeauna. „Rugăciunile” le fac ducînd o mînă cu un pahar la gură și sorbind „agheasma” din el. Într-un fel, el au obținut „fericirea” aici, pe pămînt.

Nimic nu e mai înduioșător decît să-ți vezi pe acești cuvioși cum trec sughițînd și cum se întind trudiți, în hainele lor slinoase, pe cîte-o conductă cu apă caldă. Cum adorm, zîmbind fericiti, pentru că ei — să credeți asta — atunci hălăduiesc în Arcadia! Dimineața se trezesc cu un gust amar în gură, cu o durere de șale și cu o vinătaie la ochi. Să nu credeți că aceste flecuștețe li pot opri de la munca creștinească de auto-anulare a personalității! Chiar mahmuri, ei se vor întoarce în circiuri pentru a se drege, umilindu-se în fața unei fatuci virile, chelneriță de felul ei.

Aceste secte se cred reciproc pierdute, în ciuda unor asemănări care există între ele. Martorii lui Wiborova spun că cei ai lui Iehova au pierdut viața de dinainte de moarte. Că aceștia din urmă vor avea o dezamăgire fantastică după ce vor muri, pentru că vor vedea că nu există nimic din ce-au sperat să fie. Ceilalți spun despre primii că au pierdut viața de după moarte, etc.

Pînă cînd această chestiune se va lămuri, soarele va străluci în continuare. Sub soare, în plină stradă, vom fi noi, făcînd același slalom printre muritorii.

Vali LOCOTA

Moldova și integrarea comunitară

Este foarte posibil, ca președintele Snegur și guvernul condus de Andrei Sangheli să facă un joc dublu. Adică pe de o parte, față de noi și pe de altă parte față de Moscova și comunitatea statelor fostei URSS.

Din tot derulajul evenimentelor se poate trage și această concluzie. Noi, și din păcate mai mult noi, decît frații noștri moldoveni vorbim pe șleau despre o integrare economică și financiară între România și surata ei mai mică de dincolo de Prut. Nu ne-am pus și probabil nu o să ne punem prea curînd și întrebarea de esență: moldovenii și conducătorii lor de-acum vor reintregirea României?

(În pag. a 3-a — un posibil răspuns).

PAC-ul și administrația

În zilele de 5 și 6 februarie a avut loc în București o întâlnire a primarilor și viceprimarilor Partidului Alianței Civice. Au mai participat președintele partidului, membri ai Comitetului Național, senatori și deputați PAC, consilieri. S-a apreciat că principala piedică în calea unei activități de administrație publică locală eficiente o reprezintă lipsa unei legi a bugetului local. Grupurile de parlamentari PAC din cele două Camere vor interpela Guvernul și vor prezenta Parlamentului inițiative legislative bazate pe proiecte de lege întocmite de corpul de specialiști ai PAC. Printre acestea, un proiect de lege a bugetului local. S-a redactat un apel destinat tuturor primarilor din țară prin care sînt chemați să adere la solicitarea ca Parlamentul să adopte de urgență o lege a bugetului local care să satisfacă interesele legitime ale colectivităților locale. (P.N.)

Patrimeniul societăților și disputa autorităților

Ca și cum societățile comerciale, înființate toate în baza unui statut propriu și cu un obiect de activitate bine definit, nu ar ști exact ce au de făcut și nu s-ar interesa fiecare să devină cît mai rentabile, de o bună bucată de timp există o crîncenă dispută între autorități pentru subordonarea lor.

Nu știm ce hram o avea această subordonare, de care unii fac alfa caz, dar știm că de multe ori pasiunile o iau înaintea logicii, primăriile susținînd sus și tare dreptul lor în a-și subordona societățile comerciale de pe raza lor teritorială. Să se înțeleagă oare de către fruntașii obștii că această arondare teritorială este echivalentă cu o subordonare exclusivă a respectivelor societăți? Să se înțeleagă oare de către primării că odată ieșită decizia de arondare, acestea pot să se amestece cum vor în viața acestor societăți? Iată cîteva întrebări la care este greu de răspuns, dar la care, dacă ar fi să ne luăm după toa-

tă zdroaba primăriilor, se pot găsi o multitudine de răspunsuri. Numai un singur lucru nu se înțelege prea exact de către unele primării și anume faptul că această arondare se referă la arondarea societăților la consiliile locale și nicidecum la subordonarea lor față de primării. Doar cine știe dacă nu cumva unii primării sau primării confundă executivul cu consiliul local, care, în teritoriu, este de fapt expresia legislativului. Luat din punct de vedere legal, chiar este de neînțeles încercarea pentru subordonarea în speță de care face caz primăriile.

Un lucru însă ar trebui știut din start. Și anume faptul că fiind arondată teritorial consiliului local dintr-un oraș, societatea respectivă trebuie să-și desfășoare întreaga activitate doar pe teritoriul aceluia oraș și nicidecum pe întreaga Vale a Jiului, cum este cazul mai multor societăți

(Continuare în pag. a 2-a)

VIND loc vilă, în Petroșani, str. Rovinei nr. 19, cu dimensiuni: 18/12 m, drum acces betonat, elevație ridicată, canalizare și apă potabilă branșată. Telefon 541055, după ora 18, (873)

O dramă ce nu trebuie să se mai repete

Doliul întrebărilor dăinuie în sufletele unor părinți

Ni s-ar putea reproșa că am demarat ancheta de față cu urmărirea a unei sesizări cu iz de denunț calomnios. Mărturisim că pe noi ne-a interesat mai puțin acest aspect. Cum de altfel este și acela că, în cazul pe care vi-l prezentăm, sancțiunile aplicate au constat în... „Avertisment“ (!) De acest lucru ne-am convins odată cu

fiecare pas parcurs, după fiecare mărturisire a celor cu care am discutat. Ceea ce este de reținut e că un copil a murit. S-ar putea invoca acel dintotdeauna „ați i-a fost dat să trăiască“. Tot ce-i posibil. Dar la fel de probabil este că mai avea o șansă. I-a fost sau nu dată?

„Noi sintem mărunți.“

Familia Ioan și Tincuța Adiaconitei lăucește într-o garsonieră din blocul G6, de pe strada Bucura. Sint tineri. El este în Lupeni de 4 ani. De când lucrează la mină. Pe Tincuța a adus-o în urmă cu un an. Ea își mai pastrează bine accentul moldovean. Aici s-a născut și fiul lor Vadim — Alexandru. Perechea Alinei, fetiță de doi ani și șapte luni. Totul ar fi fost bine dacă în 7 octombrie 1992, când copilul avea o lună și ceva... Dar s-o lasăm pe mamă să povestească: „Pe la 12 am văzut că copilul e bolnav. M-am dus la dispensar. M-am pus pe scaun. Erau multe femei. Scaunul e rău ocupat. Erau și în picioare. Am văzut pe d-na Filipaș că le lua la întrebări. Dacă am văzut că nu mă bagă-n seamă, am zis să mă iau și pe mine. M-o întrebat unde stau. I-am zis unde. A zis că tura mea e a doua zi. I-am zis, uitați-vă la dînsul cum arată. Mi-o răspuns că mai lăsați-mă în pace, voi, mamele astea! Că așa sifletii voi! Am început să plîng și să o rog să mă îndrume undeva. Nu mi-o răspuns, s-a dus la d-na doctor și eu am plecat plîngînd.“

Aici, credem, se impun câteva precizări. Locul în care s-au petrecut cele relatate de d-na Adiaconitei este sala de așteptare a cabinetului de consultații din circa 2—3 pediatrie din Lupeni. Cea din Braia. Copilul era înregistrat la circa nr. 2, la d-na dr. Căndrea Doinea. Aceasta, la ora când d-na Adiaconitei s-a prezentat la circa (era în jur de două și jumătate), se afla, conform relatării sale, pe teren, la blocul H2, vis-a-vis de Hager. Dumneaei acordase consultații până la ora 13. De la această oră intra în tura doctorita din circa 3, d-na Samfira Eva, a cărei asistentă de cabinet este d-na Filipaș Mitrița.

„N-am întrebat de d-na dr. Căndrea — ne spune, mai departe, doamna Adiaconitei. Era acolo și o femeie cu părul pe față. Măcar dacă-mi spunea să merg la pediatrie, la urgență. Dimineață, pe la cincisprezece, copilul era mort.“ „Doamna, puteți jura că s-a întâmplat chiar așa?“ „Pentru nimic în lume nu pot uita. Era copilul meu. Poate că să caute o mie de motive!“

Și domnul Adiaconitei își amintește ce a simțit el în acele momente: „Eram în schimbul patru. Mi-a dat telefon în mină un vecin. De la cabină. Așa m-a

anunțat. Am căutat-o și eu pe asistentă. Eram cam nervos. Asta a fost după înmormintare. Era acolo alta doamnă. După aia n-am mai umblat să dezgrop morții. Noi sintem mărunți aici. Ei pot veni cu martori mincinoși...“

„Mi-a spus că n-a venit pentru consultație“

La început am avut impresia că d-na asistentă Filipaș Mitrița nu-și amintește bine cazul care ne interesa. A fost doar o părere, deoarece, apoi, dumneaei ne-a relatat faptele de parcă s-ar fi petrecut cu o zi în urmă: „Era pe la două și jumătate, trel fără un sfert. Aveam două mămică în sală. A intrat pe ușă o mamă cu un copil, cu acoperitor pe față. Cum o chema? Ceva cu Aaaa... Adiaconitei! Eu, fiind după concediu, nu prea îi știam. Mă duc să-l caut fișa. N-o găsesse. Am întrebat-o de ce a venit. Mi-a zis că a fost chemată. Ai probleme cu copilul? Nu, a zis ea, am fost chemată. Atunci, vii pe circa ta, mine după amiază. De fapt, copilul a murit înecat. De aici tot scandalul. D-na doctor Samfira nici n-a știut. Imi pare foarte rău de copil. N-a fost nici indolență, nici iresponsabilitate. Mi-a spus că n-a fost niciodată și e-a fost chemată. Eventual, îi ziceam, du-te la pediatrie! Eu am dat și declarații. Mama nu a zis că copilul are ceva. Și n-a cerut consultații. Nici acum nu se cunoaște care-i adevărul adevărat. Am 20 de ani de pediatrie. Asta o spun pe sufletul meu. Că femeia asta m-a bagat pe mine în buclie. Pe mine și pe d-na dr. Samfira. Dînsa nici n-a știut că este copilul la ușa. Asta pentru că doctorita Căndrea are un cui împotriva d-nei Samfira. E un caz accidental, iar cineva vrea să scoată un țap ispășitor. Dar vă spun eu: asta este adevărul!“

Între timp, auzind discuția din cabinetul său vine d-na dr. Samfira. Solicităm și opinia dumneaei: „Eu nici n-am știut că a fost aici. Eu sint sefa și răspund de orice se întâmplă în dispensar. De aceea am fost muștrată cu avertisment. N-am protestat, pentru că, la urma urmei, înțeleg și părinții. Mama a mințit față de soț. Ea n-a cerut consultații, n-a zis la soră că e bolnav copilul. Trebuia să-i spună. A zis că a fost chemată la control. Sigur că soțul ei s-a enervat. Cred că nici nu știa că copilul e bolnav. Putea să meargă și la pediatrie. Copilul, cred

e-a vomitat, noaptea, și s-a înecat. Ori a fost ca mototoală și n-a zis, ori n-a observat că copilul e bolnav. Stai liniștită acasă și numai când vezi că-i bolnav, fugi cu copilul la spital... Doamna Căndrea a întrebat-o, ai cerut consultații? Ea a zis că nu.“

A fost sau nu chemată în ziua aceea?

Cu d-ra Ghencean Camelia, soră de teren, am discutat spre după amiază. Dumneaei ne-a confirmat că a fost acasă la d-na Adiaconitei și că i-a zis să se prezinte cu copilul la control. Când a fost asta nu-și mai amintește. „Anunț pe fiecare mamă să se prezinte la control când copilul împlinește o lună și apoi șase săptămîni“. Le precizați mamele exact ziua când să se prezinte? „Nu. Le spun să vină cu o zi, două înainte sau după ce copilul face vîrsta respectivă“.

D-na Rădoj Mariana, asistentă pe tura doctoritei Căndrea: „Cu câteva zile înainte, a fost cu fetița cea mare pentru picături. Și i-am zis să vină și cu cel mic“.

Doar două puncte convergente

Ce-am putea concluziona pînă aici? Un singur lucru. Anume că există doar două puncte în care opiniile tuturor converg. Că mama s-a prezentat cu copilul la dispensar, și că, a doua zi dimineață, acesta a murit. În rest, după cum v-ați dat seama, versiunile protagoniștilor diferă ca de la cer la pămînt. În plus, d-na Filipaș beneficiază de un blindaj: declarațiile a două martore.

Nu sintem noi comisia de împăciuire de la ziar, nici chiar alt gen de instanță. Ce am sesizat este că mai toată vina cade pe capul mamei copilului. Desigur, are și ea partea ei (putea să insiste, să alerge în altă parte, să întrebe în stînga și-n dreapta, să oprească, în disperare, trecători care s-o îndrumă etc. Aceasta avînd în vedere că Lupeniul nu-i nicidecum metropola). Frapează, totuși, relațiile consemnate. Spusele mamei cad sub „focul“ incruștat al celorlalte. Să se fi trecut prea ușor cu vederea peste un aspect esențial? Acela că o femeie, cu un bebeluș în brațe, nu vine și nu pleacă plîngînd, dintr-un dispensar, așa de florile mărului? Să-l la sută că, într-o asemenea situație, durerea ei izvorăște din inima de mamă.

Ce a pus pe balanță consiliul de administrație

În biroul dl. director al spitalului am fost cinci persoane: dl. dr. Ciontoș Iosif, d-na dr. Mateescu Mariana, șef de policlinică, d-na dr. Ecaterina Resiga, șef secție pediatrie, medic metodolog, și subsemnații reporteri. Discuția, derulată de-a lungul a două ore, n-a limpezit întru totul chestiunea în cauză. Spunem aceasta, deoarece, la întrebarea — pe care o credeți din cele trei? — în birou s-a năsternit tăcerea. Am dedus, așadar, că, în consiliul de administrație, decesul unui copil s-a redus la o problemă de disciplină a doi medici, doamnele doctorite Căndrea și Samfira. Ba, mai mult, decesul micuțului Vadim Alexandru a fost numai „picătura“ care a umplut paharul. Fără a se lămurii esențialul problemei — dacă mama a solicitat și l-a fost refuzată consultația — s-au luat măsuri de ordin general privind disciplina muncii. Inclînăm să credem că, dacă declarația mamei e conformă cu realitatea, problema depășește competența consiliului. Singura chestiune care rămîne este cea a părinților.

Faptul că s-au dat două avertismente nu e important. Încosebi pentru el. Ceea ce ar trebui limpezit este că, dacă solicitîndu-se o consultație, cadrul medical a refuzat sau nu. Părinții copilului — care ar fi dorit, poate, să se facă lumină în această privință — nu au sesizat organele competente. Motivele sînt cele pe care ni le-au invocat. Nesigur că vor găsi pe cineva care să-l asculte, n-au mers nici măcar la dl. director al spitalului, dr. Iosif Ciontoș, unde — credem — găseau înțelegere. Ei n-au făcut plîngerii. Am observat, însă, durerea de pe chipul mamei și minia nepuțințioasă din ochii tatălui. O femeie îndurerată s-a temut că ar fi plătit cu preț prea mare pentru aflarea adevărului. Acum, pentru cel doi soți important este că o asemenea dramă — prin care au trecut ei — să nu se mai repete. Nimănui.

Gheorghe OLTEANU
Vali LOCOTA

Omul care trăiește gratis

În acești ani post revoluționari, cînd viața este atît de scumpă, un om posedat de geniu economic a descoperit că-și poate trăi traiul și mîncă mîlaiul pe gratis. De-a lungul a cîțiva ani, el și-a format o rețea de creditori în toată Valea Jiului. Lunar, el își găsește doi „cioloveci“ care să-l împrumute: cu banii de la primul își plătește datoria din luna trecută, iar cu ajutorul celui de-al doilea trăiește luna în curs. Figura aceasta o repetă de 12 ori pe an. Și an de an.

Să nu credeți că omul acesta este un prăpădit. Nici vorbă! E un om mai venerabil și mult mai onorabil decît un erou de-al lui I.L. Caragiale. E căsătorit — deci are chiar și o nevastă oficială — și în ograda lui crește doi copii frumoși, concepție proprie. Are un loc de muncă, ca noi toți, unde este înjurat de colegi și promovat de superiori.

Sistemul lui se bazează pe o aritmetică infailibilă, care n-a dat greș niciodată pînă acum — așa după cum mi-a spus el, bombindu-și pieptul cu mîndrie. Are câteva caiete în care-și ține contabilitatea. Totul este pus pe hîrtie, calculat și fiecare pas de-al lui are o precizie de metronom.

Omul meu — căruia i-am promis că nu-i dau numele în ziar — este de o moralitate ireproșabilă. Nimeni din cei care l-au împrumutat vreodată nu l-a putut acuza că a întîrziat cu o singură zi la rambursarea datoriei. Mai mult, are grijă să nu-și strezeze creditorii. Ciclul este calculat astfel încît să existe cel puțin trel lunj între două împrumuturi de la aceeași persoană.

Eu pot să vă asigur că a trecut de multe ori pe strada d-voastră. Că v-a sunat cel puțin o dată la ușa, că l-ați împrumutat fără a bănuți că în acel moment intrați într-o „roată a țiganului“ care se învîrte în jurul omului meu.

Cred că vă întrebați ce se întîmplă cu salariul lui, pentru că și el muncește pe bani. Ei bine, îl pune în întregime la CEC! Pe tot. Lună de lună, an de an. Nu știu cîți bani a strîns pînă la ora cînd scriu aceste rînduri, însă știu că omul nu poate fi acuzat nici că-și irosește salariul — din moment ce nu cheltuiește din el nici un leu; nici de zgîrcenie — pentru că, totuși, are și cheltuiește bani.

Pentru toate aceste motive, el este cel mai iubit soț dintre pămînteni. Tăticul genial care agonisește cel mai mult pentru copiii săi. Omul cel mai salutat pe stradă. Și, nu în ultimul rînd: omul care trăiește de ani de zile degeaba — vreau să spun pe gratis. O tempora! O mores!

Vali LOCOTA

... Scoateți țapii!

Lucru dracu' și cu berea asta! Încercînd fel și fel de motive, ba că s-a scumpit aia, ba alăuta, producătorii i-au saltat prețul încît lichidul în cauză tinde, și el, să fie inclus în rîndul băuturilor de lux. Păi, nu-i așa? E, că, de la 55 lei halba de bere, s-a ajuns ca aceasta să coste 90 și chiar 95 de lei. Este adevărat, am întîlnit și negustori mai înimoși care — gîndindu-se și la buzunarul cam gol al omlușii muncii — au lăsat-o la 80 de lei halba.

N-am amintit nimic despre berea la sticlă, ambalată „la jumătate“ ori „la litru“. Prețul ăstora împușcă suta. Deci, tot halba rămîne la putere. Dar cînd ești în „pană“ și nu poți aduna cei 90 de țechini pe care să-l

pui pe tejgheaua negustornului? Treci mai departe și îți amintești de țapi. Evident, nu de cei ispășitori. M-am referit la butelcuța aceea, cam de 300 de mililitri, mai mică decît ca halba, pe care o întîlneai odinioară în circumiore. Atunci, un țap de bere costa 1,80 lei. În perioada de tranziție pe care cu onor o parcurgem (aproso, cam cîte cincinale o dura?) prețul lui „ar bate“, după socoteala subsemnatului, în jurul a 50 de lei. Puș sau minus cîțiva leuți, acolo. Deci cam cît un pahar și jumătate de băutură răcoritoare. Întrebarea este unde-s țapii? Că de mamele lor, halbele, sînt pline circumștile.

Gheorghe OLTEANU

Patrimoniul societăților

(Urmare din pag. 1)

comerciale solicitate, spre exemplu, cu insistență de către primăria Petroșani pentru a-i intra în „subordine“.

Dar iată, concret, despre ce este vorba.

Încă din septembrie anul trecut, primăria Petroșani, prin adresa nr. 5755, se adresa Consiliului Județean Hunedoara solicitînd trecerea în subordine proprie a patrimoniului următoarelor societăți comerciale (odată cu numirile împuternicitorilor statului): Diamant, Spicul, Devil, Retezatul, Decebal și — atenție — Zori Noi. Deci se reinnoiește cererea ca ziarul nostru să fie trecut în subordinea primăriei, ca și cum pe aici nu s-ar fi auzit de independența ziarelor și a preselor, în general. Și asta în condițiile în care primăria nici măcar nu face abonamente la ziarul nostru, iar acum vrea din nou să ne subordoneze. Or avea ei motive, nimic de zis, dar iată că nu merge. La fel cum nu merge nici cu subordonarea celorlalte societăți solicitate, din cîteva motive lesne de înțeles, dar care, pe la primăria Petroșani, nu prea se înțeleg. Să le luăm pe rînd. Societatea Diamant este o societate nou înființată, cu activitate pe toată Va-

lea Jiului; Spicul, ce să mai vorbim, grosul activității este în alte orașe decît Petroșani, la fel și cu Devil, care este filială a Firmei din Deva și care desface produse pe toată Valea. La fel și cu Retezatul și altele. Deci oricare dintre primăriile din municipiul nostru ar fi putut cere subordonarea, iar cererile ar fi fost, la fel, nefondate.

Și pentru că primăria Petroșani să nu ne acuze de alte minuni, continuăm cu exemplul RAGCL, care, pînă la urmă, a fost trecut sub tutela primăriei, dar pentru preluarea căreia a trebuit să treacă mult timp, deoarece o altă adresă a primăriei, către Consiliul Județean, reitera un principiu căuzitor nemaipomenit, potrivit căruia primăria din Petroșani vrea „ori totul ori nimic“. Foarte interesant, nu? O crede oare primăria Petroșani că cu cit va avea mai multe societăți subordonate va fi mai puternică și va rezolva mai bine treburile orașului? Greu de crezut, dacă avem în vedere că de la preluarea de către primărie, RAGCL Petroșani nu merge nici mai bine nici mai rău. Adică tot nu avem apă caldă, tot nu avem apă de băut, tot nu avem căldură suficientă, tot avem gheață pe stradă și multe alte rele pe care le-am avut și pînă acum. (G.C.)

Trenul, ca o pradă

Călătorind cu trenul de la Dărbăteni la Petroșani în celebrul, de acum „Expres” sau „Metro aerian”, stai și te crucești, pur și simplu, de cele ce vezi și auzi. Se fură ca-n codru. De toate. Perdele, oglinzi, corpuri de iluminat, componente ale instalațiilor sanitare, pînă și banchete. Și cînd nu se fură, se distrug. Se sparg geamuri, se taie canapele. Costuri: o canapea — 36 mii lei numai îmbrăcămintea din vinilin. O oglindă — 500, un geam securit, alte mii de lei, perdele — alte mii. „Și parcă numai atîta ar fi” — îmi mărturisește șeful trenului de persoane în care mă aflam, domnul Nicolae Cîrneală. La sosirea în stația de destinație, se face inventarierea vagoanelor. Cine plătește? Șeful de tren. Din buzunar. Dar el este unul Țar borfașii, cu duiumul. Trenul în care m-am urcat din Lupeni a plecat din stația Dărbăteni, curat. În vagoane — cald, atmosferă plăcută pentru călătorie. Pînă la Petroșani a ajuns ca val de lume. O mizerie de nedescris. Fero-viarii sesizează mereu poliția pentru furturi. Pe unii, dintre borfași aceștia îi mai găsește și le dă cite o amendă. Un „fleac”, acolo. Și asta cînd îi găsește. Șeful de tren, dacă prinde vreun făptaș, în flagrant delict n-are cum să ia măsuri. Nici cu forța „nu ține”, pentru că, de obicei, indivizii declasați de acest fel umblă și acționează în haite. Ca lupii la pradă. Numai domnul Cîrneală a depistat și deferit legii într-o singură lună, doi indivizi care furaseră 4 și, respectiv, 2 perdele precum și un individ care furase 4 acumulatori electrici. Ne mai mirăm că în unele vagoane este iarna frig ca în codru. Ce să mai spunem de uși care sînt smulse de pe șinele lor, de scrumiere furate, de comutatoare sparte și altele. Situația nu este numai într-un singur tren. Ea tinde să se generalizeze. Huliganismul pe calca ferată a ajuns și la noi o problemă. Poliția TF, redusă numeric, este, nu o dată, pusă în situația de a constata și... atît. În această vreme, călătorii corecți, care plătesc bani grei pe biletul de călătorie și care au dreptul la un anumit grad de confort, sînt nemulțumiți. Dincolo de prezentarea unei situații, se naște și întrebarea: „ce este de făcut?”. Polițiștii în tren, mai mulți? Poate. Pînă una alta, o înăsprire a legislației care pedepsește faptele antisociale comise în tren n-ar strica. Infracții prînși în flagrant, sancționați penal și puși să plătească bani grei, ar mai ști și de dreptatea legii. Cum însă infracții sînt în majoritate tucurii la față și destul de tineri, problema capătă și alte aspecte sociale. Trenul a devenit, „ca o pradă”. Călătorii cinștii și interesele lor nu au nici o protecție de la nimeni, nici măcar de la actele normative în vigoare.

Horățiu ALEXANDRESCU

Instruire amînată

Sindicatul miniere afiliat C.S.M.R. se vor întîlni în 13 februarie

Printr-un comunicat de presă, semnat de dl. Miron Cozma, liderul Confederației sindicatelor miniere din România (cu sediul în Petroșani), se aduce la cunoștința opiniei publice că întrunirea programată pentru data de 13 februarie, ce urma să aibă loc în Valea Jiului, se amînă pînă la o dată ce urmează a fi anunțată ulterior. Decizia de amînare a acestei întruniri este motivată de faptul că marea majoritate a sindicatelor ce urmau să-și trimită reprezentanții în Valea Jiului sînt antrenate în negocierile cu Guvernul, pentru stabilirea contractului de muncă la nivel național. (G.C.)

Cum se mai fură în București?

Obișnuița de a băga mina în buzunarul vecinului în mult prea aglomerate mijloace de transport este deja un fapt devenit banal, de care se mai ocupă doar cei mai umili hoți. Micile găinării nocturne sînt și ele depășite de vremuri.

Adevăratele cîștiguri necinstite se procură la lumina zilei și sub ochii cetățeanului păgubit, pe străzi, în piețe, Țiguri, etc.

Astfel în marele Țig ce se organizează în fiecare duminică în cartierul bucureștean Dris-tor, cunoscut ca piață de mașini în special, se operează în bandă, folosindu-se spray-uri lacrimogene sau, după caz, paralizante. Aceste mijloace odată folosite, proprietarul de drept al bunurilor furate îi trebuie minute bune pentru a-și reveni, timp în care banda dispăre în mulțimea celor care nu mai au curajul să intervină. Se fură, în afara bunurilor mărunte, radio-casetofoane, butelii, anvelope și dolari.

Din complexul expozițional care găzduiește anual TIB, și care în timpul anului servește ca depozit diverselor firme, mărfurile se fură eu tot cu mașina în care momentan se află.

La fel dispar mașinile turiștilor străini parcate în preajma marilor hoteluri ce nu dispun de pază. Mai întîi este furat bușonul rezervorului de carburant, mai apoi cu cheia, făcută după modelul acestuia, hoțul revine luind și mașina. Metoda a devenit între timp banală. Doamne, ce vremuri...

Robert HUMEL

Ne vînd translatorii?

Deunăzi reporterul a fost invitat la o manifestare organizată de Crucea Roșie, la Petroșani. Invitat, un oaspete de marcă, un adevărat prieten al României, din Germania. Omul a venit cu inima deschisă să ajute material și nu numai, la refacerea rețelei de asistență medicală și socială din Petroșani. La întîlnire au luat parte, firesc, notabilități ale orașului, inclusiv domnul primar Gheorghe Stoicuța. Domnul primar a fost o adevărată gazdă, numai că, lîngă oaspetele din Germania se afla un translator de la noi. Domnul translator, din decență nu îi dăm numele, a găsit cu cale însă să traducă oaspetelui nu numai cele spuse de interlocutorul român, ci și altele, inventate de domnia sa. Cu alte cuvinte, traducere inexactă și tendențioasă, neștiind că între cei prezenți se mai aflau și alți vorbitori de limbă germană. Ascultînd traducerea, oaspetele nu putea cunoaște exact cele spuse de partenerii români. Ce impresie și-o fi făcut omul, e treaba lui. Fiind martor la scenă, reporterul a fost pus în situația să constate valabilitatea deplină a proverbului cu cozile de topor. Cum să mai vorbești de imaginea României în străinătate cînd „cozile noastre de topor” o calcă în picioare? Oricum, domnule translator, ne pare rău că nu ați înțeles că a trecut vremea traducerilor trunchiate și că „rolul” translatorilor de odinioară a dispărut! Ja wohl, herr... „ni-meni”! (Călin IOLBAN)

Moldova și integrarea comunitară

(Urmare din pag. 1)

Mulți politicieni, mai mult sau mai puțin cunoscători s-au grăbit prea curînd să tragă concluzii despre Unirea Basarabiei cu România. Ba, au criticat și mai critică încă Guvernul și Parlamentul, ca să nu mai vorbim de Președinție că nu grăbesc acest proces, logic, din punctul nostru de vedere, dar nedorit se pare din punctul de vedere al conducătorilor actuali ai Moldovei.

Și în astă vreme, Basarabia, Basarabia noastră, sub mina dicatorială a președintelui Snegur se îndepărtează pe zi ce trece de idealul sfînt al Unirii, ce a ținut trează conștiința românilor, chiar și în cele mai amare clipe. Pentru președintele Snegur a fost mai aproape Parisul, decît Bucureștiul, iar acum este și mai aproape Moscova.

Recenta vizită la Moscova a președintelui Moldovei, a premierului Sangheli a fost așteptată

cu interes enorm, atît de noi, cît și de moldoveni. Ea avea darul să limpezească apele bărcii d-lui Snegur ca și viitorul apropiat al Basarabiei noastre. Tătuțul El-Țin mai tare ca niciodată, a așteptat și el întîlnirea cu „prietenul” Snegur, căci Kremlinul nu este deloc, indiferent la eventualele desprinderi din imperiu. Numai că în ceea ce privește Basarabia, deocamdată, nu e cazul. Dl. Snegur și-a făcut ordine în Parlament, „măturînd” adepții Unirii și acest lucru trebuia raportat la Moscova, după binecunoscutul principiu al anilor dinainte de 1990. Nimic mai simplu. Dl. Snegur era și atunci președinte și este și acum și obiceiurile bune nu se uită. Iar Moscova se pare că este recunoscătoare față de „fiii devotați”. Drept urmare, vizita d-lui Snegur la Moscova a fost plină de roade. Ea a întărit încă o dată convingerea că Basarabia nu va rupe lanțul CSI nicicum și drept răsplătă staț acordurile favorabile

încheiate între cele două părți, acorduri ce vizează în principal integrarea Moldovei în CSI.

În trecut cel doi președinți au abordat și mult discutată problema a Armatei a XIV-a, staționată în Transnistria. Promisiunea evazivă a d-lui El-Țin că se va gîndi și la o eventuală retragere a trupelor de pe teritoriul Moldovei este mai mult o păcăleală, așa ca să se spună că nu se ia în discuție și acest punct, punînd condiția clarificării statutului politic al Transnistriei. Însă este greu de crezut că va renunța Moscova la contactul cu Balcanii, zonă geografică strategică, pentru care a fost creată această armată, printr-o retragere a trupelor. Mai ales cînd, dl. Snegur dorește mai mult ea sigur o apropiere mult mai mare de Moscova, decît lasă să se întrevadă. Așa că surprize pot exista oricînd. Atît pentru noi cît și pentru Moldova și ele în mod sigur vor veni tot de la Kremlin. Ce să-i faci? Obișnuița e a doua natură! (Gh. C.)

URICANI

Orașul în care doar aparent nu se întîmplă nimic

Intr-adevăr, Uricanii este un oraș în care doar aparent nu se întîmplă nimic. Cîte ceva se mai face și pe aici. Ce anume? Să enumerăm:

■ Rețeaua de termoficare, de la CT 2 Bucura a fost pozată din nou, la suprafața terenului, pe cea mai mare parte a traseului. După o perioadă de 5 ani (cincinal!) blocurile 63, 64, 65 (două scări), 59 (o scară), blocul DC și 58 (o scară) sînt închizite. În viitorul apropiat, se pot branșa alte două blocuri: cele cu nr. 11 (6 scări) și 13. Lucrarea nu s-a putut definitivă datorită faptului că de la județ nu s-au vîrat fondurile promise către RAGCL Lupeni — Uricani, care la rîndu-i trebuie să plătească pe constructor („Consmin” SA Petroșani). Concret, restanța în luna decembrie a anului trecut se ridică la cifra de 28,5 milioane lei. După primirea banilor — eveniment care nu se știe cînd se va produce — urmează tratativele cu constructorul în vederea reluării lucrului. Chestie de putere de convingere.

■ Apoi, niște „oameni de bin” au furat becurile, globurile și cîteva zeci de metri de cablu electric de la stîlpii de iluminat, instalați pe podul spre Bucura. S-au cheltuit peste 100.000 lei

pentru completarea și repunerea în funcțiune a instalației.

■ Anul trecut trebuia finalizată și construcția din stația de autobuz Sterminos. Nu s-a realizat, deoarece, firma CONS-MIN SA nu și-a onorat contractul. S-au pierdut alte sute de mii, deoarece banii nefolosiți de primărie se returnează, la încheierea anului, în bugetul statului.

■ La bifurcația conductei magistrale ce vine de la Valca de Pești s-a executat un fel de balpas, care ocolește vana de închidere în caz de restricții. Urmasa este că, în asemenea situații, centrala termică nr. 1 nu mai rămîne fără apă.

■ S-a mai întîmplat că, în urma vizitei noastre anterioare, a fost pornită o acțiune de salubritate a orașului. Rezultatul — gunoaiele strîse au umplut benele a 39 de rabeții! Acestea au o capacitate de 16 tone fiecare. Înmuștrînd, rezultă 624 tone de gunoi. Poate că n-a fost chiar atît, dar 4—500, tot nu fost.

■ În cazul în care conducerea și sindicatul minelor Valca de Brazî și Uricani n-ar sprijini — cu ce și cînd pot și dumnealor — administrația locală, orașul ar fi „pierdut în spațiu”.

Dacă e mult sau puțin, asta

numai uricânenii o pot spune.

Domnul primar afirmă că în ziua în care am documentat pagina despre oraș, dl. secretar se afla în Primărie. Atunci, cine era persoana care ne-a informat despre plecarea dumnealor, „in corpore”, la Cîmpu lui Neag, din moment ce legea din biroul pe care scria „SECRETAR”, dar nu era dl. secretar? La această dilemă nu am primit răspuns. Scopul pentru care primarul și vicele împreună cu o numeroasă comisie, s-au deplasat la Cîmpu a fost de a limuri situația juridică a unui număr de 11 cabane particulare, situate pe un teren considerat în intravilan.

Cea mai importantă „realizare”, însă, pentru uricâneni este disputa dintre primar și Consiliul local. Așa cum am promis revenim cu amănunte.

Un număr de 10 consilieri (dintr-un total de 19) au trimis o sesizare Consiliului județean. Un exemplar al acestei petiții ne-a parvenit și nouă. Aceasta se referă la „o serie de nereguli ce s-au acumulat în activitatea executivului, cu repercusiuni și în activitatea consiliului local”. Ruptura s-a produs după cum reiese din document la sfîrșitul ședinței ordinare din 3 decembrie 1992 (convocată doar cu o

zi înainte?) cînd citindu-se procesul verbal al ședinței anterioare, consilierii au sesizat că îi lipsește finalul. Acest fapt s-a putut datorită învoirii de către primar a doamnei Mia Roșu, cea care redacta respectivul document, fără ca ședința să fi luat sfîrșit. Părerile domnului primar este alta: „Ședința se încheie de drept. Discuțiile care au urmat nu făceau parte din ordinea de zi. Nici măcar la rubrica Diverse. În aceste condiții prezența doamnei Roșu nu mai era necesară”.

De fapt, în cauză era construirea unei barăci drept stație de autobuz pentru muncitorii mineri Valca de Brazî. Consilierii prezenți nu au fost de acord cu această construcție, motivînd că: „Zona este neterminată din punct de vedere al sistematizării pe verticală și este în afara traseelor de bază ale autobuzului”. Totuși construcția a fost începută. Acum zace, nefinalizată, în așteptarea unor concluzii.

Semnatarul acestei sesizări mai reclamă și alte nereguli, ca de exemplu: „Ședințele ordinare sînt convocate și pregătite superficial; hotărîrile Consiliului local nu sînt duse la îndeplinire; executivul întocmește rapoarte în locul comisiilor de

specialitate, pe care nu le consultă; problemele ridicate de consilieri sînt tratate superficial și nu sînt soluționate”. Dl. primar este în principiu de acord cu unele observații, dar... „acestea sînt interpretabile”. Astfel, chestiunea cu comisiile de specialitate. Dumnealui afirmă că într-adevăr executivul întocmește rapoarte. O face deoarece comisiile nu se întrunesc. Cît despre problemele ridicate de consilieri, „acestea nu se concretizează în proiecte de hotărîri care să fie avansate spre aprobare”.

„Ruptura la care se referă consilierii, există. Ea se bazează însă pe considerente politice, în primul rînd. În al doilea rînd, nu se respectă regulamentul de desfășurare a ședințelor. Asta deoarece nivelul de pregătire și înțelegere al unora dintre consilieri este redus”.

Nu sîntem noi în măsură să tragem concluzii. Poate că o comisie de anchetă — solicitată de petenți — va fi cea mai îndreptățită să limpezească apele la Uricani. Trist este că ruptura dintre primar și consiliu se reflectă negativ în starea orașului.

Paul NICULESCU
Tiberiu VINȚAN

FAPTUL DIVERS

BARBAȚII GERMANI SE INDOIESC TOT MAI MULT DE VIRILITATEA LOR (ITAR—TASS)

În ultimul timp, tot mai mulți bărbați germani au început să se îndoiască de virilitatea și bărbăția lor. Cel puțin aceasta este concluzia la care a ajuns laboratoarea unei reviste pentru femei, analizând rezultatele unui sondaj de opinii. Potrivit chestionarului, numai 48 la sută dintre bărbații abordați au avut curajul să se declare „amanți adevărați”. Motivul? Nesiguranța, teama ratării momentului subtil, teama de a deveni penibil și ridicol în ochii partenerei. „Oare voi reuși?”, se întreabă nemții aflați într-o intimitate avansată cu aleasa inimii.

O treime din bărbații între 18 și 29 de ani au recunoscut că nu o dată, în cea mai solemnă clipă, au fost dezamăgiți de propria reacție, fapt ce-i determină, probabil pe tot mai mulți nemți, să se considere nu prea atrăgători și interesanți pentru a se lansa într-o aventură sexuală.

În ce privește imaginea „femeii visurilor tuturor bărbaților”, aceasta n-a suferit mari modificări de-a lungul anilor: o necunoscută misterioasă, cu o gură senzuală, picioare lungi, o ținută zveltă, cu un piept bine

dotat și cu plete blonde curgând în rîuri unduitoare pe umerii ademenitori. Majoritatea participanților la sondaj ar dori ca partenera, prietena sau soția lor să corespundă, în cit mai multe privințe, acestui model: îmbrăcăminte trebuie neapărat să respecte stilul „sexi”, punând în valoare formele femeii. Numai bărbații săriți cu mult peste pragul celor 40 de ani ar dori să vadă în tinerele fete ceva din „femeia mamă”.

Sondajul a evidențiat, totodată, și un alt aspect. Anume, că în Germania homosexualii se simt din ce în ce mai liberi. Dacă acum zece ani numai 55 la sută găseau puterea necesară pentru a recunoaște că întrețin relații cu un partener de același sex, astăzi acest lucru este declarat fără jenă de 62 la sută din populație. Temându-se de o eventuală „achiziționare” a SIDA, 36 la sută din femei renunță imediat la un partener aflând că trebuie să-l împartă cu „un talnic necunoscut”.

Pot fi oare crezute în totalitate lucrătoarele ziarului german? — se întreabă agenția ITAR—TASS, conchizând: probabil, ele nu sînt departe de adevăr, de vreme ce sondajul a fost efectuat pe un eșantion de 3800 reprezentanți ai „sexului puternic”.

Publicitate

Librăria nr. 33 Petroșani

str. Republicii nr. 68

Pune în vânzare, începînd cu data de 22 februarie 1993, imprimare tipizate, dosare cu șină, dosare incopiat, hîrtie scris și alte rechizite. Plata se face în numerar sau cu CEC. Informații la telefon 545765. (905)

Magazinul MAREX

Uricani, cartier Bucura, Alea Teilor
(în spatele Spitalului — lângă Jiu)

VINDE EN GROS

adaos comercial zero

- ȚIGĂRI ASSOS (Grecia) — 320 lei/pachet
- ȚIGĂRI ASSOS (SUA) — 270 lei/pachet
- ȚIGĂRI LM — 310 lei/pachet
- CIOCOLATĂ KISS — 132 lei/bucată
- GUMĂ DE MESTECAT (A.C. 6 la sută)
- WHISKY (A.C. 10 la sută)

(910)

MICA PUBLICITATE

ANIVERSARI

TOATE florile din lume pentru Mirea Viorica, cu ocazia zilei de naștere, la împlinirea celei mai frumoase vârste pe care o poate avea a femeie, soție, mamă, dar în prim plan șefă de unitate la Magazinul 15 din orașul Vulcan. Colectivul magazinului pe care îl conduce îi urează „La mulți ani!”, sănătate și fericire. (897)

CU OCAZIA zilei de naștere, Nicu Mioara și Stela urează lui Minerva Miron un sincer „La mulți ani!”. (903)

PENTRU cea mai frumoasă fată din Bar — Flora — doresc un sincer „La mulți ani!”. Adrian. (908)

FIICA Mirela, ginerele Toni, nepoții Geanina și Sergiu urează părinților și, respectiv, bunicilor lor Alexandru și Ida Sălăjan, cu ocazia aniversării nunții de aur, multă sănătate și fericire, precum și tradiționalul „La mulți ani!”. (863)

FIICA Veronica, ginerele Virgil, nepoții Adina, Alina, Aurel și strănepoții Lucian și Raluca urează părinților și, respectiv, bunicilor Alexandru și Ida Sălăjan, cu ocazia sărbătoririi nunții de aur, multă sănătate, fericire, precum și tradiționalul „La mulți ani!”. (864)

„LA MULȚI ANI!”, toate florile din lume pentru Sirbu Rodica, cu ocazia zilei de naștere. Cu dragoste finii Miși, Gica și finuțul Teo. (891)

ACUM cînd a înflorit și cea de-a 19 petală din floarea vieții domnișoarei Eva David îi doresc un sincer și călduros „La mulți ani!” Bubu și Ramona. (892)

CU OCAZIA zilei de naștere un buchet de flori și un sincer „La mulți ani!” pentru Fuerii Cornel, din partea lui Zăgrean Lucica, Olăeru Dora și Ion Gabriela. (845)

VINZARI

VIND apartament 2 camere, Petroșani, zonă centrală. Telefon 543978, între orele 16—18. (911)

SC ARDELEAN SRL, în colaborare cu SC PRESTO TORENTE, vinde: detergenți, hîrtie igienică, mase plastice, săpunuri, mătură, chibrituri, confecții și jucării. Inserieri pentru frigider, mașini de spălat, televizoare alb-negru și color, congelatoare. Telefon 545905, 542018. Adresa firmei: 22 Decembrie, nr. 2 (fost magazin Paringul), Petroșani. (756)

VIND pușciobănesc scoțian (collie), pedigree, părinți campioni. 300 DM. Petroșani, 1 Decembrie 1918, bloc 97, sc. 1, ap. 39. (852)

VIND mobilă sufragerie, Fiat 1300 și chioșc metalic, bine amenajat. Informații: Petroșani, Gh. Barițiu, 24. (875)

VIND urgent apartament 3 camere, preț negociabil, Petroșani Nord, str. Zorilor, bloc 3, et. 1, ap. 14. (882)

VIND video player Orion cu telecomandă, nou, și joc computer cu 135 de jocuri. Petroșani, Republicii, 109/2. (888)

VIND televizor color Philips și video Fisher. Petroșani, Gh. Barițiu, 22. (893)

VIND apartament 2 camere, cartier Carpați. Informații București, telefon 01630259. (603)

VIND medicamentele: Tyreoton, pentru glanda tiroidă, Ketazon (făbete), pentru tratarea reumatismului și Histodil, pentru tratarea ulcerului. Preț foarte avantajos. Telefon 570510. (876)

VIND remorcă descoperită, 7 tone, amplasată pe strada 9 Mai (Piață) și televizor color. Relații telefon 545125. (900)

VIND urgent ARO 10.04, stare perfectă de funcționare, 3 ani vechime, 30 000 km reali, preț 2000 dolari sau 3000 DM ori 1,5 milioane lei. Telefon 543643, între orele 18—20. (901)

VIND Opel Kadet. Petroșani, str. Vișinilor, bloc 1 A/5, Baciu Nicu. (907)

SOCIETATE Comercială, vinde camion IFA, rulaj 15 000 km și anvelope auto 1100 x 20, import. Telefon 094/47969, după ora 16. (909)

SCHIMBURI LOCUINȚA

SCHIMB garsonieră confort I, balcon, Petroșani, Aviatorilor, 27 A/41, etaj 2, cu apartament 2—3 camere. (894)

PIERDERI

PIERDUT carnet șomer pe numele Iordache Aurelia, eliberat de Oficiul de Muncă și Protecție Socială. Il declar nul. (896)

DECES

COLECTIVUL Laboratorului Preparare împărtășește durerea kolegei lor ing. Pătrașcu Niculina pricinuită de decesul tatălui său. Condoleanțe familiei îndoliate. (902)

COMEMORARE

AU TRECUT 6 săptămîni de lacrimi și durere de la dispariția bunului nostru soț, tată, socru și bunic HAJAS FRANCISCO
Amintire veșnică. Familia. (898)

HOROSCOP

VARSATOR — TIGRU

Nu e lege să te lege, de cine nu te-nțelege...

PEȘTI — IEPURE

Folosii firul scurt și veți afla o poveste cu... prelungiri.

BERBEC — DRAGON

Deficitul financiar e complet în plan activ.

TAUR — ȘARPE

Dinamica jocului vă obligă la sacrificii nebanuite.

GEMENI — CAB

Pericolul contractării unui (anume) virus nu trebuie subestimat.

RAO — OAIȘ

Aveți adversari mărunți, dar perseverenți.

LEU — MAIMUTA

Un neadevăr, scăpat într-o clipă de derută, se războiește crunt.

FECIOARA — COCOȘUD

Discuții aprinse în jurul banilor. Nu turnați gaz pe foc.

BALANȚA — CIINELE

Partenerul dv. de ocazie are argumente valabile.

SCORPION — MISTREȚ

Nu uitați legea de aur a oricărei dispute: al treilea câștigă!

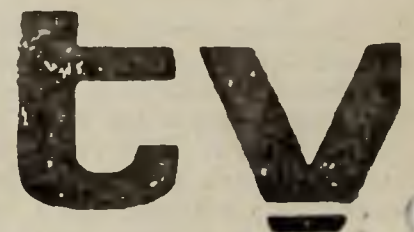
SAGETATOR — ȘOBOLAN

Dați totul pe una — dar bu-nal...

CAPRICORN — BOU

Astăzi puteți cîntări valoarea după preț.

PROGRAMUL

VINERI, 12 FEBRUARIE

- 7,00 TVM. Telematinal.
- 10,00 TVR Iași.
- 11,00 TVR Cluj.
- 12,00 Film serial. VIRGINIE IȘI FACE DE CAPI Episodul 5. (Reluare).
- 13,00 Descoperirea Planetelor.
- 13,30 Desene animate. CUPIDO.
- 14,00 Actualități. Meteo.
- 14,15 Ora de muzică.
- 15,00 Preuniversitaria.
- 15,25 Teleșcoală.
- 15,50 Tragerea Lotului.
- 16,00 Cheia succesului.
- 16,30 Arte vizuale.
- 17,00 Actualități.
- 17,05 Gongi.
- 17,35 Pro Patria.
- 18,35 Cîntece populare de dragoste.
- 19,00 Cultura în lume.
- 19,30 Desene animate.
- 20,00 Actualități.
- 20,35 Sport.
- 20,45 Film serial. DESTINUL FAMILIEI HOWARD. Episodul 55.
- 21,45 Costi fan... tutti!
- 22,15 Azi în prim plan.
- 23,00 Actualități.
- 23,15 Miss World '92.

Cotidianul de opinii și informații „ZORI NOI” apare sub egida SOCIETĂȚII COMERCIALE „ZORI NOI” S.A.

Inregistrată la Registrul Comerțului sub nr. 20621/1991

Capital virament: 307060201 — BCR Petroșani, Director: MIRCEA BUJORESCU

Director executiv: Ing. Alexandru BOGDAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA 2675 Petroșani str. Nicolae Bălcescu nr. 2
Telefoane: 541662 (director-redactor șef); 545972 (director executiv-administrativ difuzare), 541663, 542464 (secții).

TIPARUL: Tipografia Petroșani str. Nicolae Bălcescu nr. 2. Telefon 541365.

Materialele necomandate și nepublicate nu se restituie. Responsabilitatea morală și juridică asupra corectitudinii datelor cuprinse în articole aparține, în exclusivitate, autorilor.

ECHIPA DE SERVICIU
Secretar de redacție
Ștefan CIMPOI

Responsabil de număr
Tiberiu VINȚAN

Corectură:
Emilia ACHIRI
Viorica FIRȚULESCU